

Landes Arbejdere vide, at den Skæbne, der overgaar de svenske Arbejdere, før eller senere vil kunne overgaa dem, hvis det ikke lykkes at tilbageslaa slige Angreb. Det er af den allerstørste Betydning for Arbejdernes økonomiske Tilstand, at Angreb som de, der rettedes mod de en Gang erhvervede Løn- og Arbejdsvilkaar i Sverige, blive slaaede tilbage. Det er til enhver Tid Arbejdernes Stolthed at være med til at bringe Ofre, for at slige Angreb kunne slaas tilbage, og for at de økonomiske Vilkaar, som Arbejderne gennem mange Aars Virksomhed have skaffet sig ved Organisationens Hjælp, ikke forringes, fordi Lyster af den Art komme op hos et Lands Overklasse.

Men det er endvidere saaledes, at vel have de danske Arbejdere ydet et klækkeligt Bidrag til de svenske Arbejdere — et Bidrag, der ogsaa kan ses i Belysning af, at det var Tilbagebetaling af en Gæld, nemlig den Hjælp, som de svenske Arbejdere ydede de danske, den Gang de danske Arbejdsgivere kastede Folk paa Gaden herhjemme —, men de danske Arbejdere glemme ikke for denne Hjælp til Sverige, at de ogsaa have nødlidende Kammerater herhjemme. De bringe stadig betydelige Ofre for at hjælpe de arbejdsløse. De bragte i stor Udstrækning saadanne Ofre forrige Vinter, og en Virksomhed af samme Art er i Gang igen ved den organiserede Hjælpssomhed, som udvises indenfor Fagene saavel ved Arbejdsløshedskasser som paa anden Maade. Jeg tror derfor, man ikke har nogen Grund til at rejse Indvending overfor Arbejderne i Anledning af, at de have ydet Bidrag til kæmpende Kammerater i et andet Land. De glemme saa vist ikke deres danske Kammerater og ere rede til at bringe Ofre for Afhjælpning af Arbejdsløsheden herhjemme. De bør sikkert ikke af Hensyn til den Sag, det ærede Medlem fra Lyngby rejste, beskæres for den Hjælp, som den ekstraordinære Arbejdsløshed i saa høj Grad berettiger dem til.

Jeg havde heller ikke Indtrykket af, at det ærede Medlem ønskede at beskære Arbejderne nogle af de Fordele, der maa ske ad Lovgivningens Vej kunde skaffes dem. Jeg havde Indtrykket af, at det ærede Medlem fra Lyngby ogsaa stillede sig velvilligt til de Forslag, som ere forelagte, og saavel det ærede Medlem fra Frederikssund som det ærede Medlem fra Assens lovede ligeledes en velvillig Behandling og Imødekommen i den Udstrækning og under det Grundsyn, som det ærede Medlem

fra Frederikssund havde gjort gældende ved Behandlingen af samme Sag i Fjor. Jeg haaber derfor, det maa lykkes at naa til et Resultat af de Forhandlinger, der skulle føres om denne Sag, og at der fra alle Sider vil blive vist den størst mulige Imødekommen, og at det ogsaa maa lykkes den højtærede Regering at gennemføre de Foranstaltninger, som bleve nævnte af Ministeren, sigtende til at skaffe mere Arbejde til de arbejdsløse, da det, som sagt, er den bedste Hjælp. Kunne vi skaffe Tusinder af de arbejdsløse i Virksomhed, saa at de tjene en anstændig Dagløn, behøve vi ikke at yde ekstraordinær Understøttelse. De ville helst have Arbejde, og den Dag, vi kunne skaffe dem alle Arbejde, ere Lovgivningsforanstaltninger af den Art, her er Tale om, overflødige, og der er heller ingen, der tænker paa at møde frem med dem. Jeg takker derfor for de velvillige Ord, der ere faldne om denne Sag, og haaber, det maa lykkes at naa til et for de arbejdsløse gunstigt Resultat af den Forhandling, der skal føres.

Borgbjerg: Idet jeg ganske kan slutte mig til, hvad vor Gruppens Ordfører (Stauning) har sagt om denne Sag, vil jeg blot tillade mig at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), som bebrejdede mig nogle Ord, jeg havde sagt ved et Møde af arbejdsløse her i København i Lørdags. Det ærede Medlem citerede ordret efter „Social-Demokraten“: „Fremad gaar det saaledes, Dag for Dag, Aar for Aar, og den Dag vil komme, da Fjenden er omringet! Det er vore Rækker, der rykke frem, og de andres, der rykke tilbage“. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at et Avisreferat jo kun kan give Grundlinien, de store Træk af et Foredrag, naar det da ikke skal være alt for udførligt, Nuancer kunne ikke komme med. Jeg gennemgik de forskellige Ting, der allerede under de bestaaende Samfundsforhold ere udrettede i social Henseende for Arbejderklassen. Jeg nævnedes f. Eks. Friskolebørns Bispising, og det var særlig i denne Sammenhæng, jeg brugte disse Linier. Jeg gik saa tilbage til den Tid, da der kun bevilgedes 4,000 Kr., der var en Tid, da der slet intet bevilgedes, men saa var der en Tid, hvor Københavns Kommunalbestyrelse bevilgede 4,000 Kr. paa Fattigvæsenets Budget som en Erstatning til Foreningen for Friskolebørns Bispising for de Børn, der vare under Fattigvæsenet. Lidt efter lidt blev denne Sum forhøjet, den er nu oppe paa 10,000 Kr.,